

[Finansministeren.]

her i salen med et ord blev sagt, at der her var tale om socialisering eller angreb på skattefradragsreglen eller den slags. Tværtimod, hvis de ærede medlemmer vil se tilbage i folketingets forhandlinger 1952-53, sp. 3733 og 3748 — det er vist omtrent første gang, jeg her fra talerstolen har henvist ærede medlemmer til at se tilbage i Rigsdagstidende, for jeg bryder mig ikke så meget om denne diskussionsform, men jeg synes, det har betydning her — vil man se, at de to partiers ordførere dengang sagde, at man var glad for, at forslaget ikke anfægtede skattefradragsretten, til trods for at der med hensyn til den særlige indkomstskat var foreslået præcis det samme, som jeg foreslår nu.

Ja, efter denne måske lidt polemiske indledning vil jeg gå over til at behandle nogle af de fremsatte kommentarer til forslaget i den rækkefølge, forslagets afsnit angiver. Jeg beder undskyldte, hvis jeg derved kommer til at springe enkeltheder over. Det kan let ske, men hvis man mener, der er sprunget noget væsentligt over, kan man spørge igen.

Vedrørende afsnit I har der ikke været væsentlige reale indvendinger. Der har været fremført indvendinger fra det ærede medlem hr. Foged om, at det var vanskelig overskueligt, og det ærede medlem hr. Aage Fogh, der, som han selv sagde, var nybegynder her, var blevet lidt forskrækket. Må jeg gøre opmærksom på, at stort set er det, der står i afsnit I, et optryk af en lov, der blev vedtaget her i tinget i foråret, så der er ikke så meget nyt ud over to bestemmelser vedrørende udbetaling af kapitalpension og vedrørende tilbagekøb af rente- og pensionsforsikringer. Jeg forstod, at man mener, man kan diskutere disse ting, satser o. s. v., og det kan vi gøre i udvalget.

Jeg mener nu ikke, vi har foreslået urimelige satser her. Men der er en anden ting, jeg vil gøre opmærksom på: at det er ikke lovgivningsmagten eller administrationen, der er årsag til, at vi her står over for indviklede problemer, men at det i høj grad er de forskellige forsikringsformer, der dukker op, og forsikringsselskabers og skatteyderes gentagne forsøg på, når vi gennemfører en lovgivning, at udfinde nye

forsikringsformer, der stiller forsikrings-tagerne bedre i skattemæssig henseende. Jeg vil ikke rette bebrejdelser i anledning af denne initiativrigdom, hverken mod forsikringsselskaberne eller mod dem, der tegner forsikringer, men jeg gør opmærksom på, at det er baggrunden for, at vi ofte må tage disse bestemmelser op til behandling, og når vi gør det, er det for at stille såvel forsikringsselskaberne som forsikrings-tagerne lige, hvad enten de anvender den ene eller den anden forsikringsform. Det er ikke nogen lyst hos os til at gøre det indviklet; man kunne vende det om og sige, at vi i finansministeriet ville være forsikringsverdenen meget taknemlige, hvis man ville gå ind på visse forenklinger af de former, hvorunder man dækker folk; så ville skattelovgivningen også kunne blive forenklet. Det er dér, man skal gå hen.

Dernæst vil jeg gerne gøre nogle bemærkninger om den særlige indkomstskat. Det er jo denne indkomstskat, som det ærede medlem hr. Foged siger ligner kapitalvindingsbeskatning. Jeg må gøre opmærksom på, at jeg ikke er helt enig med det ærede medlem heri. Jeg tror, det virker forvirrende, hvis man kalder al proportional beskatning for kapitalvindingsbeskatning. Jeg tror, det er væsentligt at holde sig for øje, at det, der omtales i lovforslagets afsnit II, er akkumulerede indtægter, medens kapitalvinding er noget, der optræder sammen med kapitaltab, og som ikke rinder helt på samme måde som disse akkumulerede indtægter. Jeg kan give den indrømmelse, at der kan være en lang række tilfælde, hvor tingene er blandet sammen og det kan være svært at adskille det ene fra det andet; men jeg synes, det er meget væsentligt at være opmærksom på, at der er tale om to forskellige former for forøgelse af indkomsten og formuen.

Der er tre ting, man kan tage op i denne forbindelse og med hensyn til dem undersøge, hvorvidt der skulle være forskel på dette lovforslag og det lovforslag, der blev fremsat af den borgerlige regering i 1953. Det første er de arter af akkumulerede indtægter, der er medtaget. Det er de samme. Videre kan man spørge om beskatningsprocenten, og det er øjensynlig her, oppositionen vil sætte ind, idet den siger: ja men vi foreslog kun 15 pct.; den nuværende